

Metallica: Darrere dels covers de Garage Inc

Al 1987 Metallica miraven de continuar endavant després de la mort gairebé un any abans de l'inoblidable baixista Cliff Burton. Amb el substitut Jason ?Newkid? Newsted a la banda, els de San Francisco s'enfrontaven a un futur incert, a més del canvi obligat en la formació, havien de treure un digne successor d'una obra tan gran com Master Of Puppets (1986) i això sense Cliff Burton, que amb els seus coneixements musicals va expandir el so de la banda. And Justice For All (1988) seria la seva resposta, però abans el quartet es reuniria al garatge de la casa de Lars Ulrich per gravar una sèrie de versions en les que homenatjarien a les seves influències. El resultat, un EP, ?no gaire produït per Metallica? tal i com apareixia escrit a la contra portada, serviria també per anar rodant al nou ocupant del lloc de baixista. Van gravar versions de Diamond Head, Holocaust, Killing Joe, Budgie i Misfits (aquests per partida doble). El 21 d'agost de 1987 sortia al mercat, The \$5.98 EP: Garage Days Re-Revisited, la banda va incloure expressament el preu en dòlars al títol en un esforç d'assegurar-se que els fans no paguessin un preu abusiu, aquesta versió portava un adhesiu que deia "Si et volen cobrar de més, roba'!", al mateix temps que un Tour que serviria també de rodatge pel nou membre Jason Newsted. Un parell d'anys després desapareixeria de catàleg (fins la seva inclusió a Garage Inc. anys més tard).

Després d'una llarga aturada discogràfica post Black Album (1991), època en la que es consagrarien amb una descomunal gira mundial i Metallica es convertiria en la banda nº 1 de l'escena Heavy, Lars Ulrich es declarava hiperactiu i deia que Metallica estava amb ganes de publicar un àlbum cada any, intenció que es veuria confirmada amb les edicions de Load (1996),

Reload (1997), Garage Inc. (1998) i S&M (1999), és a dir, dos àlbums d'estudi i un nou disc de versions que confirmaven el camí Hard & Heavy iniciat amb el Black Album, per acabar aquest intens període amb S&M, un experiment en directe amb orquestra simfònica inclosa.

El 24 de novembre de 1998, Metallica va publicar el doble àlbum titulat Garage Inc., es basava en la reedició del EP Garage Days Re-Revisited de 1987 que portava molt de temps esgotat, al mateix temps que incorporava versions noves de bandes de Rock i Punk que els havien influenciat al llarg de la seva carrera i va acabar materialitzant-se en un total de 27 temes. De pas, la banda neutralitzava part de la gran quantitat de gravacions pirates que estaven en circulació per la dificultat d'aconseguir el material original d'aquests covers. Garage Inc. es va gravar al The Plant Studios de Sausalito, Califòrnia. El doble LP està format per dues parts ben diferenciades entre si. El primer disc conté temes que es van gravar entre 1997 i 1998, són 11 versions fetes per a l'ocasió.

Metallica - Garage Inc. Disc 1

El repertori de Garage Inc. és molt variat en quan a noms propis i als diferents estils de les seves versions originals (Heavy Metal, Rock Alternatiu, Southern Rock, Hard Rock o Punk), això fa que el disc 1, no sigui precisament un d'aquells discos que reten homenatge a un gènere o època en particular, com si ho va ser en algun punt l'anterior Garage Days Re-Revisited de 1987, que es centrava més que res en la New Wave Of British Heavy Metal (NWOBHM) i el Punk de principis dels 80 (amb permís del Rock setentero de Budgie). En aquest sentit Garage Inc. té un resum d'influències molt més ampli, més adient als nous Metallica completament despreocupats del *que diran?*, d'altra manera mai s'haurien *arriscat?* a treure els dos discos junts, on la diferència entre els nous i els vells Metallica es feia molt més evident.

Allunyats d'oferir unes versions planes i sense personalitat, la banda va apostar per respectar les versions originals al mateix temps que les dotaven de personalitat pròpia, i si amb alguna cosa destaca Metallica a l'hora d'interpretar covers (inclosos també els del disc 2), és que mai són rèpliques de les cançons originals, totes tenen el seu punt en quant a so i/o arranjaments on queda marcat el segell propi, com a resultat del seu pas pel filtre de Metallica.

Una bona prova d'això és el *trallasso?* que obre el disc, Free Speech For The Dumb o Sabbra Cadabra, barrejada amb passatges de A National Acrobat, de l'àlbum Sabbath Bloody Sabbath. Sabbra Cadabra és la peça destinada a rendir tribut a Black Sabbath, banda consagrada i vigent de l'escena Metalera present i passada, i és que Metallica prefereix sobretot bandes de les denominades de culte.

De la influent New Wave Of British Heavy Metal (NWOBHM), hi ha Diamond Head amb la versió accelerada de It's Electric, el perquè de Diamond Head i no un altre és fàcil de contestar, de totes les bandes versionades per Metallica és precisament aquesta juntament amb Motörhead la que més els ha influenciat des dels seus inicis en la seva concepció musical, dit en paraules de la

pròpia banda.

Al 1998, un disc de Metallica sense balades no era un disc de Metallica, un dels primers singles de l'àlbum va ser, Turn The Page de Bob Seger, una sentida balada on relata les complicades vivències i els sentiments de la vida del músic a la carretera, el costat poc conegut i habitualment ignorat pels fans. El so característic de Metallica en el que substitueixen el saxo de l'original per la guitarra, li dona un aire més Hard Rock i més proper al Blues.

Així com Free Speech For The Dumb destaca per mantenir viu l'esperit Punk anàrquic de Discharged, però sense deixar de sonar a Metallica en cap moment, a Die, Die My Darling de The Misfits, un altre dels singles de l'àlbum que resultava demolidor en directe, sona totalment a Metallica.

Loverman és el cover del fosc Nick Cave, que en mans de Metallica sona també fosc però més contundent. El cover de Mercyful Fate, és un medley de diferents temes de la banda danesa, Satan's Fall, Curse Of The Pharaohs, A Corpse Without Soul, Into The Coven i Evil. Amb Astronomy, un grandíssim cover de Blue Oyster Cult aixequen el peu de l'accelerador per tornar a trepitjar-lo al final del tema, amb un in crescendo brutal.

El tercer dels singles de Garage Inc, és l'immortal Whiskey In The Jar de Thin Lizzy. És tracta d'una peça del Folk clàssic irlandès, però amb el so enèrgic de Metallica. Sense cap dubte, és una de les cançons més enganxoses de la seva discografia. La llegendària banda de Thrash Metal va acabar guanyant el Grammy l'any 2000 a la millor Interpretació de Hard Rock per aquest cover.

El resultat de Tuesday's Gone, és un cover pausat del tema de Lynyrd Skynyrd. James Hetfield sempre va simpatitzar amb els sons Country Surenyts, l'àlbum debut de Lynyrd Skynyrd va ser el primer disc que el petit Hetfield va comprar en la seva joventut, cosa que explica perfectament el perquè de la inclusió de l'emotiva Tuesday's Gone.

The More I See de Discharge tanca una primera part ferotge i macarra, amb versions d'artistes tan diferents entre si com Black Sabbath, Bob Seger, Thin Lizzy o Lynyrd Skynyrd, entre d'altres.

Metallica - Garage Inc. Disc 2

En aquest segon disc de Garage Inc. en el que la banda realment ret homenatge a les seves arrels i les seves col·leccions de discos, té un so més Trash i contundent que el primer, inclou una col·lecció de temes d'artistes que van inspirar a Metallica en els primers anys de la banda, ?trallassos? d'aquells que et poden fer mal a les cervicals si vols seguir el ritme amb el coll. És difícil destacar un tema per sobre de la resta i està estructurat en 4 parts:

Garage Days Re-Visited 87: La primera meitat del disc està dedicada al contingut reeditat, fora de catàleg des de finals de 1988, i inclou temes de Diamond Head, Killing Joke, Holocaust, Budgie i Misfits, son les primeres gravacions de Metallica amb Jason Newsted al baix després de la mort de Cliff Burton.

Garage Days Revisited 84: Els covers, Am I Evil? (Diamond Head) i Blitzkrieg (Blitzkrieg), eren a la cara B del single Creeping Death, inclòs a l'àlbum Ride The Lightning de 1984 encara amb el baixista Cliff Burton.

B-Sides And One-Offs 88-91: Covers de, Budgie, Diamond Head, Queen, Anti-Nowhere League i Sweet Savatage, que van aparèixer com a cares B i que alguns formaven part del Setlist dels concerts de Metallica.

Motörheadache 95: Quatre covers, Overkill, Damage Case, Stone Dead Forever i Too Late Too Late, d'una de les influències més importants de Metallica, Motörhead.

MTV Presents Metallica Garage Inc. Live Covers (1998) Full Concert

V?deo: http://www.youtube.com/watch?v=_R2Q3BuWHCE

L'efecte Metallica: Com va afectar Garage Inc. (1998) a les bandes de qui van fer els covers.

Ja havien publicat algunes d'aquestes versions, les recopilades en el segon dels dos discos, mentre que el primer disc, tot de covers nous, va donar als fans una mirada encara més detallada al tipus de música que els va influenciar en els seus inicis abans de convertir-se en pioners del Thrash Metal.

El frontman James Hetfield havia dit sis anys abans de sortir l'àlbum, "*Hem estat molt influenciats per la New Wave Of British Heavy Metal (NWOBHM), de bandes com Venom o Diamond Head. Hem après molt de les seves cançons, d'aquells singles foscos que el bateria Lars Ulrich havia recopilat. La majoria de la gent pensava que eren temes originals nostres, perquè mai abans havien sentit res d'aquestes bandes, això va ser bo per nosaltres, ens varem emportar tot el mèrit. Ja saps. Ei, escriuiu bones cançons!. Sí, ho sé!. Per descomptat, no els hi havíem de dir la veritat*". Estava de broma, clar. Metallica estaven satisfets de compartir l'emoció i l'energia de la música que els havia influenciat. Però això no vol dir que el fet de ser versionat per una de les bandes de més èxit del món tingues un gran o el mateix efecte per tots els versionats.

Discharge - Free Speech For The Dumb i The More I See

El frontman actual J.J. Janiak i el seu predecessor Anthony "Rat" Martin de la banda de Hardcore Punk anglesa, Discharge, tenen punts de vista similars sobre l'efecte Metallica, tot i que cap dels dos va participar a l'àlbum de 1982, Hear Nothing See Nothing Say Nothing, del que van sortir les dues cançons. Janiak a l'agost del 2018 va manifestar, "*És bastant humiliant. Un munt de bandes es van inspirar en el que va fer Discharge i els hi va funcionar. Tots es van fer més grans i Discharge va continuar fent el que sempre havien fet. Això és el que va passar?. Martin, per la seva part va dir que n'estava bastant fart i explicava que dos membres de Metallica havien assistit a un concert de Discharge al 2011. Crec que eren Lars Ulrich i Kirk Hammett, volien que els hi regaléssim les samarretes, però la noia que venia el merchandising no sabia qui eren i els hi va dir que les havien de pagar. Va fer ben fet perquè hi havia gent darrere nostre que treballava molt. Ens hauria agradat conèixer-los, sembla ser que se'n volien aprofitar, i així els hi vaig dir?*".

Diamond Head - It's Electric, Helpless, Am I Evil? i The Prince

El guitarrista de la banda anglesa de Heavy Metal, Diamond Head, Brian Tatler, se sent còmode amb el fet de ser versionat. Quan va conèixer a Lars Ulrich, el bateria era un fan de Diamond Head, i Metallica eren molt més famosos. Al 2016 Brian Tatler explicava, "*Tinc una total admiració pel que ha fet Metallica, crec que és una carrera increïble. Probablement els he vist unes 20 vegades, estic satisfet d'haver conegut a Lars Ulrich quan només era un fan de Diamond Head, mai va esmentar que tocava la bateria o formava part d'una banda o qualsevol cosa semblant, veure'l pujar a dalt de tot i encapçalar els festivals més grans del món, que jo sàpiga és una cosa que no he vist mai que passes abans, i tenir-lo d'amic, això ja va ser increïble. Sí, van tenir la influència de bandes com Diamond Head, Motörhead o Iron Maiden, però a l'època que van treure Master Of Puppets crec que ja havien deixat aquest estil i probablement la influència de la New Wave Of British Heavy Metal enrere per endinsar-se en un terreny que ningú havia explorat abans. Aleshores tothom va començar a copiar-los i ara hi ha 100.000 bandes que sonen com Metallica*".

Black Sabbath - Sabbra Cadabra

El 2011, Ozzy Osbourne i el baixista Geezer Butler de Black Sabbath es van ajuntar amb Metallica per tocar en una Jam Session la versió de Sabbra Cadabra juntament amb altres tres cançons de Black Sabbath. En acabar, Geezer Butler diria, "*Vaig tenir el plaer i l'honor de fer una Jam de Sabbra Cadabra & A National Acrobat, i després Iron Man & Paranoid amb Metallica*".

Una gran colla de nois i, per descomptat, una de les bandes més grans del món. Va ser com si el difunt i genial Cliff Burton tornés a estar amb nosaltres i somrient?.

Metallica - Sabbra Cadabra

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=-gerwAsVOnw>

Bob Seger - Turn The Page

Bob Seger al 2012 ho va deixar clar, *"M'encantava, em van dir que ho farien i em va encantar. M'ha agradat molt la bateria, sobretot perquè el ritme de la nostra bateria era molt simple. Van aconseguir una fantàstica versió. Ja s'havia fet abans, al 1974 l'australià Jon English, i va guanyar un Grammy amb ella?.*

Metallica - Turn The Page

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=GbrMVV9ukLk>

Misfits - Die, Die My Darling i Last Caress & Green Hell

El frontman Glenn Danzig de la banda nord-americana Misfits, pioners del Hardcore Punk, s'ha mantingut allunyat de les especulacions en quant a l'efecte que Metallica va tenir en la seva carrera, però està satisfet de considerar-los amics i havia convidat a James Hetfield, molt fan de Misfits a col·laborar en el debut de la seva banda, Danzig, al 1988. Danzig recordava al 2013, *"Estava amb nosaltres a Los Angeles i jo havia de tornar a l'estudi, va dir que volia venir. Em vaig quedar com, Oh, segur!, no t'amoïnis, en aquell temps tot era molt diferent perquè tothom anava molt penjat. Quan les bandes es fan més grans i coses així, no crec que hi hagi prou temps, la gent, la família i altres coses. Hi és a Possession, Twist Of Cain i probablement alguna altra".*

Metallica - Die, Die My Darling

V?deo: http://www.youtube.com/watch?v=lw8QByZX_gc

Nick Cave And The Bad Seeds - Loverman

"Metallica són grans fans", afirmava Nick Cave al 1997. Preguntat per si la sensació era mútua, va contestar, ?Solien agradar-me. Abans Metallica m'agradava molt. No he seguit gaire la seva carrera últimament!.

Mercyful Fate - Mercyful Fate

Mercyful Fate és una influent banda danesa precursora de la primera onada del Black Metal. El seu líder, King Diamond recordava al 2016, *?Vaig conèixer a Metallica a San Francisco al 1984. Vam coincidir i ens vam fer molt bons amics al moment, tots aquests anys després, és una cosa increïble veure lo bé que ho han fet, això significa molt per a mi. No només que ho estan fent fantàstic pel que fa a la música, sinó que ho estan fent bé com a persones. El que he vist amb Metallica, de quan els vaig conèixer per primera vegada fins ara, és que no han canviat gens, és al·lucinant com han estat capaços de mantenir-se tan centrats, amb la pressió i tot el que comporta ser la banda de Metal de més èxit del món. Pensaries que els hauria canviat, però no ho va fer?.*

Blue Oyster Cult - Astronomy

L'antic baixista de Blue Oyster Cult, la banda nord-americana de Heavy Metal, Joe Bouchard no es va tallar quan se li va preguntar sobre l'efecte Metallica al 2011. *"Quan vaig sentir que Metallica estava fent un cover d'una cançó de Blue Oyster Cult, i vaig saber que era la meua cançó, Astronomy, em vaig quedar al·lucinat. Una de les meves cançons co escrites, finalment obtenia un gran reconeixement. El primer que vaig fer aquell dia va ser deixar la feina. Sincerament, els diners no eren res de l'altre món, però era el principi d'alguna cosa?.* Per la seva part, el frontman Eric Bloom va dir al 2016, *?Ahir vaig veure una foto de Metallica al The New York Times a un*

article sobre el seu nou àlbum, *Garage Inc.*, i James Hetfield portava la samarreta de *Blue Oyster Cult*, és genial saber que agradem a d'altres persones".

Metallica - Astronomy

V?deo: http://www.youtube.com/watch?v=ie_rslhsYns

Thin Lizzy - Whiskey In The Jar

Tot i que la banda de Hard Rock irlandesa Thin Lizzy no va escriure la cançó (és un himne Folk tradicional d'Irlanda), Metallica va basar la seva versió en la de Thin Lizzy, i el guitarrista original de la banda Eric Bell no oblidarà la seva carrera amb Metallica després, recordava tot rient al 2015. *"Em van trucar per telèfon i em van demanar que fes un concert amb ells. I els bastards no em van pagar. Em van trucar fa uns vuit o nou anys, quan eren a Londres, on vivia en aquell moment. S'allotjaven en aquell luxós hotel de Marble Arch i em van demanar que toqués Whiskey In The Jar amb ells a Dublín. Vaig dir que sí, així que vaig volar amb ells en el seu avió privat. Van tocar unes tres hores i després vaig sortir a tocar Whiskey In The Jar amb ells. Després vam volar de tornada a Londres, em van donar tot aquell material de merchandising, com mocadors, barrets, samarretes, i més o menys em van dir, molt bé tio, gràcies!. Però no hi havia pasta. Vaig suposar que havia de parlar amb algun tio per pagar-me, perquè havia donat per fet que algú vindria amb la pasta després del concert. Finalment no va venir ningú?."*

Metallica - Whiskey In The Jar

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=boanuwUMNNQ>

Lynyrd Skynyrd - Tuesday's Gone

El guitarrista Gary Rossington de la banda de Rock Sureny, Lynyrd Skynyrd, va fer una aparició com a convidat en el cover de Metallica tocant la cançó en directe amb ells. Tot i que és segur afirmar que el cover no va tenir un impacte massiu en la carrera de les icones del Rock Sureny, probablement va ajudar almenys a tornar-los a l'acció a finals dels 80, després d'uns anys de pausa. Rossington va dir dels fans de Lynyrd Skynyrd al 2010 que, "En realitat som una banda sonora de les seves vides. Això ens emociona molt i la gent ens escriu contínuament per dir-nos el que significa la nostra música per ells. En aquesta vida, ha estat realment genial poder tocar les emocions de les persones?".

Holocaust - The Small Hours

John Mortimer, el líder de la banda escocesa de Heavy Metal va explicar al 1994, *"Una cosa que em molesta moltíssim, és quan, de tant en tant, la gent ve després dels concerts i diuen, ei, m'ha agradat el teu cover de Metallica. No! No!. Es broma, però potser que totes les bandes que van patir una experiència similar haurien de formar un club i anar de gira, em faria molt feliç però escriure cançons per Metallica de nou?".* Al 2015, explicava més en serio l'experiència de fer concerts on la majoria del públic hi és degut al cover de Metallica, *The Small Hours*. *"És com, si, hem sentit parlar d'aquesta banda, anem-hi, lo qual està bé, en realitat és una situació que està bé, però també és un repte?."*

Killing Joke - The Wait

Killing Joke és una banda anglesa de Post Punk i una referència del moviment del Rock Industrial. El seu líder Jaz Coleman explicava al 2013, "Mai oblidaré el cover de Metallica perquè no sabia ni qui merdes eren, la veritat és que no em vaig preocupar per esbrinar el que feien les altres bandes, mentre els altres tios estaven ficats al Metal, jo no. No estic segur que tinguin totes les lletres de les cançons correctes, mai vam imprimir les lletres del primer àlbum. Em fa riure quan aquesta gent pensa que has estat cantat una cosa tots aquests anys i, per descomptat, que no, han acabat mal interpretant la lletra?. En canvi el seu company de banda Martin Glover? *Youth?* va ser més positiu, *"Vaig pensar que era genial, van capturar l'esperit de la cançó"*.

Budgie - Crash Course In Brain Surgery i Breadfan

Ray Phillips, bateria de la banda dels pioners del Heavy Metal gal·lès Budgie, parla de com Metallica el va salvar de la bancarrota. *"Estava en un forat molt fosc, després d'haver perdut gairebé 70.000 dòlars quan la meua banda post Budgie, Tredegar, va fer fallida. Llavors van treure Garage Inc. i van començar a arribar milers i milers de lliures. És estrany, mai vaig considerar que fóssim mega estrelles de Rock, però vaig començar en això quan tenia 18 anys, en tinc 70 i encara tinc aquesta conversa".*

Blitzkrieg - Blitzkrieg

Blitzkrieg és una banda britànica de Heavy Metal, el seu líder Brian Ross, explicava al 2016 la seva visió del cover de Metallica, *"És una espasa de doble tall, per una banda, òbviament, per ells era un honor fer això, va ser molt agradable per part seva dir que els havíem influït en els seus inicis i que, de fet, aparentment encara els influenciem, perquè cada vegada que surt un àlbum nou de Blitzkrieg, tenim a Lars Ulrich al telèfon demanant, puc obtenir-ne una còpia si us plau?. Però per l'altra banda, ha estat molt difícil, perquè hi ha molts fans de Metallica que realment pensen que Blitzkrieg és una cançó de Metallica, i en realitat això no voldries que fos així. No és pas que Metallica hagi afirmat mai que la cançó és seva, que no ho han fet. Inclús ho van dir clarament, no, no és una cançó nostra, això ho van explicar molt bé?. El guitarrista Ken Johnson ho va enfocar des d'una altra perspectiva al 2017, "Potser per algunes bandes joves, del que es classifica com a Metal avui en dia, no els hi és gaire atractiu escoltar-nos. Així que, s'obriran i descobriran per què a Metallica li agrada Blitzkrieg, Diamond Head, o d'altres, i en comptes d'escoltar coses com, Avenged Sevenfold, molts més joves estan descobrint Judas Priest, Accept, Scorpions i més. Hem observat que hi ha una generació més jove als nostres concerts i que també va a més concerts de Metal clàssic els darrers anys?."*

Queen - Stone Cold Crazy

Brian May va gravar un missatge de vídeo per Metallica per celebrar el 30è aniversari de la banda al 2011 i va dir que *"Encara son uns pioners i personifiquen el Metal. Mai oblidaré l'honor de l'aparició de Metallica al concert d'homenatge a Freddie Mercury al 1992, on amb, Roger Taylor, Tony Iommi i Metallica vam tocar una versió en directe de Stone Cold Crazy".*

James Hetfield (Metallica) & Queen & Tony Iommi (Black Sabbath) - Stone Cold Crazy

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=zyVed8lxJs0>

Anti-Nowhere League - So What?

Si no fos per Metallica, el frontman, ?Animal? (Nick Culmer), de la banda anglesa de Hardcore Punk, Anti-Nowhere League, encara estaria treballant en el negoci de la construcció de teulades del seu pare. La banda s'havia separat i havia tornat a la universitat quan es va publicar el cover de So What?, poc després, Animal va rebre una invitació per aparèixer amb Metallica al Wembley Stadium de Londres al 1992. *"Em van reorientar, van ser ells els que em van dir, què collons fas?. I els vaig dir, ja vaig abandonar, no?, ja no pujo a l'escenari. Agafa la banda i torna a la carretera tio!. Reconec que era un cap de trons, interessat només en guanyar diners, la veritat és que no coneixia a Metallica, tenen xefs, diners i un gran muntatge. He d'admetre que els diners eren temptadors. Volien que anés de gira amb ells, anar arreu del món amb el seu avió i ser cada nit l'artista convidat del seu Tour. Vaig pensar, bé, tampoc hi estaré massa temps i vaig acceptar. Metallica doncs, ens portava a bord, sota la seva protecció per dir-ho d'alguna manera, ens van dir que no podien deixar de tocar la cançó i que els encantava, només eren una gran colla de tios. Va ser Slash el qui els va dir primer que fessin el cover perquè Guns N' Roses acabava de fer, I Hate People, però Axl Rose ho havia deixat caure perquè no podia cantar-la bé. Va ser genial que tots estiguessin parlant de nosaltres?."*

Metallica - So What?

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=dojb1gr6rys>

Sweet Savage - Killing Time

Abans de que Vivian Campbell formés part de Def Leppard, era membre de Sweet Savage, la banda irlandesa de Heavy Metal amb la que va co escriure Killing Time. Al 2018, explicava, "Sí, va ser increïblement afalagador quan Metallica van fer el cover. Crec que hi havia moltes similituds entre Sweet Savage i Metallica. Estàvem a Belfast, Irlanda del Nord dels anys 70, i era un entorn molt dur, teníem algunes coses al cap i ens vam ficar a la música. És graciós, quan tens 15 o 16 anys i escrius un riff, t'ajuntes amb els teus companys i es converteix en una cançó, i llavors, 25 anys després, arriba un xec pels royaltys de la cançó. És curiós com de vegades funciona la vida?."

Motörhead - Overkill, Damage Case, Stone Dead Forever i Too Late Too Late

Motörhead és una de les bandes britàniques més influents de Heavy Metal, al 2011 van preguntar a Lemmy si encara té el plaer de ser nomenat com a influència per part de bandes com Metallica, "Bé, Metallica està començant a sentir el pessic de l'edat avançada, oi?, ja porten molt de temps en el negoci, amb això, vull dir, que no pots superar Metallica. Són realment una banda excel·lent. Estic encantat que diguin que jo soc una de les seves influències, de la mateixa manera que tenen influències d'altres, i no pots notar-les en ells, cosa que és genial. S'han convertit en ells mateixos i això també és genial, m'agraden molt. He passat molt de temps amb aquests nois?."

Metallica & Lemmy - Damage Case & Too Late Too Late

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=jc5rAoR1xRs>

"Versionar cançons t'ajuda a sentir-te millor, t'obre la ment cap a nous enfocaments i sonoritats, et converteix en un músic millor". James Hetfield

"Les cançons escrites per nosaltres comporten un procés de dissecció i anàlisi que dura mesos, però quan estem versionant a d'altres artistes només es tracta de viure el moment. I mentre Metallica segueixi amb vida, sempre necessitarem fer servir aquesta via d'escapament". Lars Ulrich

Pep Saña Vaig néixer el mateix any que els Rolling Stones a Vilada, i ara ja n'he viscut més a Berga. Vaig créixer escoltant els Déus del rock dels 70's (els peluts, com deia el meu pare) i aquell ?microbi? encara és a la meva sang. Sóc mestre industrial tèxtil, tot i que vaig canviar la Fàbrica per la ja desapareguda botiga de discs i pel·lícules Born 12.

